

6 DAGEN, 12 UUR, 23 MINUTEN EN 47 SECONDEN

‘MidsummerSail’ is een weinig bekende jaarlijkse prestatietocht. De tocht start half juni in het Duitse Wismar, de meest zuidelijke haven aan de Oostzee; de finish is de boei bij de meest noordelijk gelegen Zweedse haven Töre. Dat is in de periode rond de langste dag ongeveer 900 mijl varen, op een zee waar het weer zich lastig laat voorspellen. Zeilers die van een pittige uitdaging houden en die kicken bij het gevoel dat ze de honderd procent uit hun boot én zichzelf halen, moeten deze tocht minstens eenmaal hebben gevaren. Het record staat op naam van een team van de studentenzeilvereniging in Lübeck. In 2017 klokten zij met hun zwaar gesponsorde eentonner 6 dagen, 12 uur, 23 minuten en 47 seconden; gemiddeld ongeveer 5,7 knoop. Dat zou sneller moeten kunnen. De tocht van dit jaar trok dan ook het dubbele aantal deelnemers. De meesten van hen wilden het record breken, ook de winnaars van 2017. Deze stelden zich tot doel om nu binnen de vijf dagen te blijven. Het liep allemaal anders. Al voor de start was duidelijk dat na anderhalf etmaal harde wind de kern van een hogedrukgebied de deelnemers langdurig zou plagen met een zwak en variabel briesje of zelfs helemaal geen wind. Slechts vier boten verschenen aan de start. Zonder kans om het record te breken, vond de rest het niet meer de moeite waard. Uiteindelijk is maar één man in Töre gefinisht, een solozeiler. Hij deed 11 dagen, 19 uren, 40 minuten en 8 seconden over het traject. Hulde voor die man en wat jammer voor al die thuisblijvers die zich zo sterk focusten op het willen winnen en overtreffen, dat ze een wonderschone en uitdagende zeiltocht uit hun vingers hebben laten glippen. De ‘honderd procent’ waarvoor je gaat in een prestatietocht is immers veel meer dan alleen maar de snelste zijn en winnen. Honderd procent is vooral genieten en met een groot gemoed ondergaan hoe je in het machtige spel van wind, water en de hele kosmos eromheen met jouw boot het spelletje weet mee te spelen. Daarin zit het grote verschil tussen een prestatietocht en een wedstrijd of een gezelligheidstoertocht. Afgelopen zomer, toen ik zelf op weg was naar die meest noordelijke Zweedse boei, koos een van mijn bemanningsleden er precies de goede woorden voor. In een stevige

bakstagwind, hard werkend aan het stuurwiel en door een skibril inkijkend tegen de nachtelijke zon vlak boven de kim, zei hij: “Ik voel me in dit grootse zeelandschap zo’n nietig mannetje en tegelijkertijd zo machtig dat ik met twee blote handen deze boot met alles en iedereen erin naar het doel stuur.” Dat doel bereikten we een dag later. We waren de eerste boot in het nieuwe seizoen. Het ijs was nog maar een paar weken verdwenen. Schouder aan schouder stonden we in Töre met ons viereen op de kleine steiger en vonden geen woorden om te zeggen hoe sterk alle indrukken, gedachten en emoties van onderweg hier op hun plek vielen. Een doel stellen, zo goed mogelijk willen presteren en dat ook volhouden, is nodig om een prestatietocht uit te zeilen. Maar er is nooit één winnaar; iedereen die het doel haalt, weet dat hij of zij een winnaar is. Daarom hebben deelnemers aan een prestatietocht ook een sterk ‘wij-gevoel’. Lang leve dit soort tochten. We hebben er een paar mooie van in eigen land, minder ver en in bekender water, maar met dezelfde intentie georganiseerd en met dezelfde belofte voor de deelnemers. Ik zou komend seizoen aan ál die tochten willen meedoen.

Rob Bijnsdorp is journalist, communicatieadviseur en zwerver op en langs het water. De nieuwste ontwikkelingen in jacht-ontwerpen en navigatie-elektronica gaan aan hem voorbij. Maar des te meer gaat zijn aandacht uit naar de kwaliteit van het leven aan boord en naar de bijzonderheden van het water waarop we varen.

“

**SLECHTS VIER
BOOTJES
VERSCHEENEN AAN
DE START**

”

